

Dagvoorzitter David Car opent:

Welkom mijn naam is David Car. Ik ben vandaag uw gastheer! We gaan het hebben over de PreDa-pilot (ofwel de pilot Preventie Dakloosheid die tussen de afdeling Maatschappelijk Juridisch Dienstverlening van Emergis en HerstelTalent is opgezet! We zoomen in op de ervaringen en gaan samen kijken wat we uit de PreDa-pilot kunnen leren.

En totaal off the record maar wel leuk, soms is het leven onvoorspelbaar want ooit maakte ik zelf gebruik van de diensten van het MJD en nu sta ik hier als medewerker van HerstelTalent uw gastheer te zijn en ben ik bovendien voor HerstelTalent coördinator van het PreDa-project.



David: Dit is wat we vandaag met elkaar gaan doen.

Eerst vertellen Anne Rietveld van het (MJD) en Klazine Tuinier van (HT) over de aanleiding, de opzet en de samenwerking in deze pilot.

Daarna gaat Coline van Everdingen verder over de aanpak van het onderzoek en de resultaten.

Na de pauze gaan we in gesprek over de betekenis daarvan, kijken we hoe verder en sluiten we af met een borrel.



David: Welkom terug allemaal.

Voor de pauze hebben we gezien wat samen optrekken in de PreDa-pilot heeft betekend. De medewerkers van MJD en de buddy's van HerstelTalent begonnen samen met de deelnemers aan hun traject. MJD richtte zich vooral op maatschappelijke voorwaarden, zoals inkomen, schulden en wonen. De buddy's bleven langer langszij.

Uit het onderzoek komen twee belangrijke boodschappen naar voren.

De eerste is dat ervaringsdeskundige buddybegeleiding veel kan betekenen voor herstel. Deelnemers vertellen over vertrouwen, verbinding en meer invloed op hun eigen leven. Er ontstond ruimte om weer iets te ondernemen, relaties aan te gaan en vooruit te kijken.

Een bijzondere opbrengst zit in de betekenisgeving: hoe mensen hun eigen verhaal begrijpen, wat zij belangrijk vinden en welke mogelijkheden zij weer voor zichzelf zien. Gezien worden als mens, iemand hebben die blijft en samen ontdekken wat ertoe doet, kan veel in beweging brengen.

2) De tweede boodschap is dat die waardevolle begeleiding op zichzelf onvoldoende is om dakloosheid te voorkomen. Aan het einde van de onderzochte trajecten hadden zes van de veertien deelnemers een redelijk stabiele woonplek. Bij anderen bleef de woonsituatie onzeker of ging een woonplek verloren. Daar zit de gezamenlijke opgave. Hoe zorgen we dat vertrouwen en herstel kunnen voortbouwen op een veilige woonplek, bestaanszekerheid en passende ondersteuning? Dat is een ingewikkeld vraagstuk. Wonen, inkomen, gezondheid, relaties en regels beïnvloeden elkaar. Vanuit onze verschillende rollen zien we andere onderdelen en hebben we andere mogelijkheden. Wat voor een organisatie een afgerond traject is, kan voor een deelnemer nog midden in een herstelproces liggen.

We gaan dit tweede deel van de bijeenkomst interactief verder aan de hand van de twee onderzoeksvragen.

Voor de pauze hebben we gezien wat samen optrekken in de PreDa-pilot heeft betekend. De medewerkers van MJD en de buddy's van HerstelTalent begonnen samen met de deelnemers aan hun traject. MJD richtte zich vooral op maatschappelijke voorwaarden, zoals inkomen, schulden en wonen. De buddy's bleven langer langszij.

Uit het onderzoek komen twee belangrijke boodschappen naar voren.

De eerste is dat ervaringsdeskundige buddybegeleiding veel kan betekenen voor herstel. Deelnemers vertellen over vertrouwen, verbinding en meer invloed op hun eigen leven. Er ontstond ruimte om weer iets te ondernemen, relaties aan te gaan en vooruit te kijken.

Een bijzondere opbrengst zit in de betekenisgeving: hoe mensen hun eigen verhaal begrijpen, wat zij belangrijk vinden en welke mogelijkheden zij weer voor zichzelf zien. Gezien worden als mens, iemand hebben die blijft en samen ontdekken wat ertoe doet, kan veel in beweging brengen.

2) De tweede boodschap is dat die waardevolle begeleiding op zichzelf onvoldoende is om dakloosheid te voorkomen. Aan het einde van de onderzochte trajecten hadden zes van de veertien deelnemers een redelijk stabiele woonplek. Bij anderen bleef de woonsituatie onzeker of ging een woonplek verloren. Daar zit de gezamenlijke opgave. Hoe zorgen we dat vertrouwen en herstel kunnen voortbouwen op een veilige woonplek, bestaanszekerheid en passende ondersteuning? Dat is een ingewikkeld vraagstuk.

Wonen, inkomen, gezondheid, relaties en regels beïnvloeden elkaar. Vanuit onze verschillende rollen zien we andere onderdelen en hebben we andere mogelijkheden. Wat voor een organisatie een afgerond traject is, kan voor een deelnemer nog midden in een herstelproces liggen.

We gaan dit tweede deel van de bijeenkomst interactief verder aan de hand van de twee onderzoeksvragen.

Eerst: wat leren we over de bijdrage van ervaringsdeskundige buddy's? We willen de deelnemers horen over wat voor hen verschil maakte. Daarna kunnen buddy's, MJD en anderen daarop aansluiten.

Vervolgens: wat kunnen gemeenten en lokale partijen hiervan leren? Welke voorwaarden helpen deze ontwikkeling vooruit? Waar loopt het vast, en wat vraagt dat van onze samenwerking?

We hoeven vandaag niet alle antwoorden te hebben. We willen wel beter begrijpen wat er gebeurt en ontdekken wat we samen verder kunnen brengen.

Opmerkingen en vragen uit de zaal



Wat wil je delen of beter begrijpen?



David: We gaan nu wat verder naar de samenwerking kijken. Wat gebeurde er tussen de deelnemer, de buddy en de MJD-medewerker? Wanneer maakte dat samenspel verschil?

Op de slide staan gelijkwaardigheid, wederkerigheid en eigen keuzes met steun. Die woorden kunnen helpen om het gesprek te verdiepen. Maar ik wil eerst horen welke woorden jullie zelf zouden gebruiken. Maar hiervoor ga ik even het woord aan Irene laten want bij toeval zijn veel van mijn klanten aanwezig dus is het handiger als zij ons interviewt.

Irene: Ik begin bij de deelnemers: Kun je een moment noemen waarop de begeleiding je hielp? Wat gebeurde er toen, en wat betekende dat voor jou? En was er ook iets wat je miste of anders had gewild?

[Laat één of twee deelnemers vertellen. Vraag zo nodig door op een concreet moment.]

Dank je wel. Ik wil nu de buddy en de MJD-medewerker vragen om op dit zelfde moment terug te kijken. Wat zagen jullie gebeuren? Wat konden jullie ieder bijdragen, en hoe stemden jullie dat af met de deelnemer?

[Geef beide ruimte om aan te vullen.]

Ik ben ook benieuwd naar de keuzes die werden gemaakt. Was er ruimte om te zeggen wat je zelf wilde, om te twijfelen of om ergens op terug te komen? Wat hielp daarbij?

[Stel deze vraag eerst aan de deelnemer.]

Dan naar de zaal. Wat horen jullie in dit voorbeeld dat belangrijk is voor jullie eigen werk? En wat zou er nodig zijn om zo'n samenwerking mogelijk te maken of vol te houden?

Laten we tot slot teruggaan naar de deelnemer: sluit wat we nu benoemen aan bij jouw ervaring? Wat ontbreekt nog?

Van daaruit kunnen we samen onderzoeken: wat willen we hiervan meenemen in onze samenwerking?

Irene: David, neem de microfoon maar snel weer terug, want het bevalt mij goed dat jij de gastheer bent.

Als deelnemers aanwezig zijn en willen spreken, krijgen zij als eersten het woord. Daarna reageren de buddy en de MJD-medewerker.

Vragen die concrete antwoorden uitlokken:

- Wanneer merkte de inwoner dat jullie samen optrokken?
- Wat kon de buddy mogelijk maken, en wat kon MJD toevoegen?
- Hoe kwamen jullie samen met de inwoner tot keuzes?
- Wat gebeurde er wanneer jullie verschillend dachten over wat nodig was?



David: We gaan onze raket van brandstof voorzien. Die brandstof bestaat uit jullie ideeën, maar het vertrekpunt is steeds de persoon.

Oefenvoorbeeld 1 • Een gemiste afspraak

Kaart A — Wat gebeurde er?

Een deelnemer dreigt zijn woning te verliezen. Er is een afspraak gemaakt om brieven en financiële stukken te bespreken. De deelnemer verschijnt niet en reageert die dag niet op berichten.



Kaart B — Wat betekende het?

“Ik wist dat die afspraak belangrijk was. Maar ik had de papieren niet compleet. Ik schaamde me en dacht dat ik weer zou moeten uitleggen wat ik niet had gedaan. Toen de buddy vroeg of we samen één brief konden bekijken, durfde ik weer contact te maken.”



David: Lees eerst de twee kaartjes. Links staat wat er gebeurde. Rechts vertelt de persoon wat het voor diegene betekende. Samen één brief bekijken hielp om weer contact te maken, maar het dreigende woningverlies was nog niet opgelost.

Oefenvoorbeeld 2 • Een veilige plek, maar wat raak ik kwijt?

Kaart A – Wat gebeurde er?

Een deelnemer verblijft tijdelijk bij een vriend. Dat kan nog twee weken. Er zijn schulden en er is geen vaste woonplek.

Met steun van de buddy heeft de deelnemer weer contact met zijn dochter en gaat hij wekelijks naar een activiteit in de buurt.

Er komt een tijdelijke opvangplek beschikbaar in een andere gemeente. De deelnemer twijfelt en vraagt bedenktijd. De plek kan maar kort worden vrijgehouden, MJD nadert het einde van het traject; de buddy blijft betrokken. Er is nog geen afspraak over wie de verdere ondersteuning organiseert.

15 okt. 2026

Kaart B – Wat betekende het?

"Ik wil graag een veilige plek. Maar ik ben bang dat ik daar weer helemaal alleen kom te staan. Hier zie ik mijn dochter en zijn mensen die me kennen. Voor het eerst heb ik het gevoel dat ik ergens bij hoor.

Ik weet niet hoe ik vanuit die andere gemeente hierheen kan blijven komen. Als ik twijfel, lijkt het alsof ik geen hulp wil. Maar ik wil weten wat er van mijn leven overblijft als ik die plek aanneem."





David: Voor de volgende opdracht ligt er een kaartje onder jullie stoel en een pen (goed zo! Ik zie al dat mensen het kaartje te pakken hebben. Voor mensen die geen kaartje hebben die kunnen bij Klazine terecht voor een kaartje)



David: Jullie gaan zo met een viertal mensen dichtbij je een groep vormen.

Kies samen één onderdeel van de raket: samen begrijpen, herstel ondersteunen of voorwaarden organiseren.

Bespreek vanuit jullie verschillende rollen wat hier zou kunnen helpen. Laat iedereen kort aan het woord en maak samen de drie zinnen op jullie invulkaartje af:

Voor deze persoon is belangrijk dat …

Dat vraagt van onze ondersteuning of voorzieningen …

Een eerste stap die wij samen kunnen zetten is …

Blijf dicht bij wat de persoon zelf vertelt. Wat je nog niet weet, kun je als vraag opschrijven.

Wat zouden jullie samen met deze persoon als eerste doen, en waarom?

Schrijf dat op. Dat is genoeg.

Eén gezamenlijk idee is genoeg. Jullie hebben iets meer dan vijf minuten. Daarna horen we een paar voorstellen uit de zaal.

Hoe gaan we samen verder na deze pilot?

In gesprek met de zaal



Wat willen we behouden?

Wat moet er anders?

Welke volgende stap zetten we samen?

15 okt. 2026

11